

VIJFDE ZONDAG VAN PASEN

EERSTE LEZING *Hand., 14, 21-27*

Zij vertelden de gemeente wat God met hun medewerking tot stand had gebracht.

Uit de Handelingen der Apostelen

- 21 In die dagen keerden Paulus en Barnabas terug naar Lystra, Ikonium en Antiochië.
- 22 Daar bevestigden zij de leerlingen in hun goede gesteldheid, spoorden hen aan in het geloof te volharden en zeiden dat zij door vele kwellingen het Rijk Gods moeten binnengaan.
- 23 In elke gemeente stelden zij na gebed en vasten oudsten voor hen aan, en vertrouwden hen toe aan de Heer in wie zij nu geloofden.
- 24 Zij reisden door Pisidië naar Pamfylië,
- 25 predikten het woord in Perge en bereikten Attalia.
- 26 Daar gingen ze scheep naar Antiochië vanwaar zij, aan Gods genade toevertrouwd, vertrokken waren naar het werk dat zij volbracht hadden.
- 27 Na hun aankomst riepen zij de gemeente bijeen en vertelden alles wat God met hun medewerking tot stand had gebracht en hoe Hij voor de heidenen de poort van het geloof had geopend.

TUSSENZANG *Ps. 145 (144) 8-9, 10-11, 12-13ab*

U wil ik loven, mijn God en Koning,
uw Naam verheerlijken voor altijd.

Of: Alleluia

De Heer is vol liefde en medelijden,
lankmoedig en zeer goedgunstig.

De Heer is bezorgd voor iedere mens,
barmhartig voor al wat Hij maakte.

Uw werken zullen U prijzen, Heer,
uw vromen zullen U loven.

Zij roemen de glorie van uw heerschappij,
uw macht verkondigen zij.

Zij maken uw kracht aan de mensen bekend,
de pracht van uw koninkrijk.

Uw rijk is een rijk voor alle eeuwen,
uw heerschappij geldt voor ieder geslacht.

TWEEDE LEZING *Apok., 21, 1-5a*
God zal alle tranen van hun ogen afwissen.

Uit de openbaring van de heilige apostel Johannes

- 1 Ik, Johannes, zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde;
de eerste hemel en de eerste aarde waren verdwenen
en de zee bestond niet meer.
- 2 En ik zag de heilige Stad, het nieuwe Jeruzalem
van God uit de hemel neerdalen,
schoon als een bruid die zich voor haar man heeft getooid.
- 3 Toen hoorde ik een machtige stem die riep van de troon:
„Zie hier Gods woning onder de mensen
„Hij zal bij hen wonen.
„Zij zullen zijn volk zijn
en Hij, God-met-hen, zal hun God zijn.
- 4 „En Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen
en de dood zal niet meer zijn;
geen rouw, geen geweent, geen smart zal er zijn
want al het oude is voorbij.”
- 5a En Hij die op de troon is gezeten sprak:
„Zie, Ik maak alles nieuw.”

ALLELUIA *Joh. 13, 34*

Alleluia.

Een nieuw gebod geef Ik u, zegt de Heer:
gij moet elkaar liefhebben, zoals Ik u heb liefgehad.
Alleluia.

EVANGELIE *Joh., 13, 31-33a. 34-35*
Een nieuw gebod geef Ik u: gij moet elkaar liefhebben.

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus
volgens Johannes

- In die tijd zei Jezus tot de leerlingen:
- 31 „Nu is de Mensenzoon verheerlijkt
en God is verheerlijkt in Hem.
 - 32 „Als God in Hem verheerlijkt is
zal God ook Hem in zichzelf verheerlijken,
ja, Hij zal Hem spoedig verheerlijken.
 - 33a „Kindertjes, nog maar kort zal Ik bij u zijn.
 - 34 „Een nieuw gebod geef Ik u: gij moet elkaar liefhebben;
zoals Ik u heb liefgehad,
zo moet ook gij elkaar liefhebben.
 - 35 „Hieruit zullen allen kunnen opmaken dat gij mijn leerlingen zijt:
als gij de liefde onder elkaar bewaart.”

Jaar C – Vijfde zondag van Pasen – 15 mei 2022

“...dat wij door vele kwellingen het Rijk Gods moeten binnengaan.” (Handelingen 14,22)

Inleiding

Lijden en liefde zijn vandaag de trefwoorden. In de middelste lezing zien we ze bij elkaar komen. Huwelijkse liefde en tranen die van de ogen worden gewist.

Eerste lezing: Handelingen 14,21-27

We lezen de conclusie van de eerste missiereis van St. Paulus. Op de terugweg doet hij de gestichte kerken opnieuw aan. Hij stelt, na gebed en vasten, oudsten aan in elke gemeenschap. ‘Oudste’ is in het Grieks *presbyteros*, waarvan ons woord priester weer is afgeleid. Niet exact degene met de meeste levensjaren, maar wel iemand van ervaring en wijsheid. Zo geven zij het apostolisch gezag door. Onze Heer Jezus bad een hele nacht voordat Hij de twaalf apostelen aanstelde. (Lukas 6,12) De boodschap: ga niet over één nacht ijs voor je iemand aanstelt, zelfs niet in een situatie van tekort. St. Paulus zegt de gelovigen ‘dat wij door vele kwellingen het Rijk Gods moeten binnengaan.’ Moest niet Jezus ‘dat alles lijden om in zijn glorie binnen te gaan?’ (Lukas 24,26) Wij volgen Hem op zijn weg. Lijden kan veel met een mens doen. Hij gaat erdoor vloeken, en verbittert. Hij raakt geconcentreerd op zijn eigen pijn en verliest de aandacht voor zijn naasten. Dat is wat het ongeheilijde lijden met mensen doet: ze bitter en egocentrisch maken. Maar als we ons lijden biddend verenigen met het Kruisoffer van Jezus, gebeurt het wonder. Het lijden wordt een leerschool van de liefde. Het vervolmaakt ons.

Gebed: Hart van Jezus, met een lans doorstoken, ontferm U over ons. (litanie)

Vraag: Welk lijden in mijn leven wacht nog op vereniging met het Kruisoffer?

Tweede lezing: Openbaring 21,1-5a

De kerk is een vrouwgestalte, net zoals Israël dat in de bijbel is. Hoe staat ze erop? Ik vermoed veelal als een oude vrouw. Soms ook als een vrouw die zich aanbiedt aan de machthebbers van het moment. Geen fraai gezicht. Toch is er een verborgen werkelijkheid. ‘Ik zag de heilige Stad, het nieuwe Jeruzalem, van God uit de hemel neerdalen, schoon als een bruid die zich voor haar man heeft getooid’. (vs. 2) Onze ware identiteit is nu nog verborgen in God, en zal tevoorschijn treden. Bij iedere bruiloft is dat het ontroerende vergezicht. De bruid die er zalig on-functioneel uitziet, één en al pracht: zij is een profetie! Ze toont ons iets van wat wij zijn zullen: stralend en heerlijk. Ze is het middelpunt van liefdevolle, bewonderende blikken. (Daarom is samenwonen zo zonde.)

Gebed: ‘Ziel, mijn ziel, aanvaard uw luister / treed tevoorschijn uit het duister.’

Vraag: Wat doe ik om me voor Jezus te ‘tooien’?

Evangelie: Johannes 13,31-33a en 34-35

Onze Heer Jezus heeft net de voeten van zijn leerlingen gewassen. Een gebaar waarin Hij ons dient tot het uiterste. Een gebaar dat straks aan het kruis volle werkelijkheid wordt. Dat is de maat van onze liefde. ‘Zo moet ook gij elkaar liefhebben’. Elkaar dienen, elkaar laten opbloeien. Jezelf aan de ander geven, tot in de dood. Liefde die niet de eigen bevrediging zoekt, maar de ander. St. Titus Brandsma leefde zo en stierf zo in de liefde van Christus. Een medegevangene zei over hem: ‘Het was alsof deze man in de vrije wereld was’.

Gebed: ‘O Jezus, als ik U aanschouw, dan leeft weer dat ik van U hou.’ (St. Brandsma)

Vraag: Zijn wij als parochianen herkenbaar als leerlingen van Jezus? (vs. 35)